

De Postrijder der provincie Limburg

MEN SCHRIJFT IN

te Tongeren bij M. COLLÈRE, uitgever en eigenaar van dit blad, groote Markt, n° 51.

verschijnende dinsdags, donderdags en zaterdags.

ABONNEMENT

binnen de stad, 7 fr. per jaar.
buiten de stad, 8 fr. »
Een blad afzonderlijk 45 centiem.
Aankondigingen 15 centiem per drukregel.

TONGEREN, DEN 3 AUGUSTUS.

Afdaling van den Jules Favre te Sichen.

Deballon de Jules Favre die verleden dinsdag uit Luik vertrokken was, is te Sichen neerge-daald. Wij ontvingen daaromtrent de volgende mededeeling:

Heer Opsteller,

Op het oogblik dat de vermoede landman van den veldarbeid huiswaarts keert en een verkwikkend avondkoeltje hem het zweet van het aangezicht lekt, op het oogblik dat de gloeiende zonnenschijf haar glanzend aanzicht achter den gezichtende verbergt en slechts nog de kruin van den zwaarlijvigen Rozeberg met de rosachtige kleuren van het avondrood verft, — raakte gisteren de bevolking van Sichen en van de omliggende gemeenten in rep en roer. In wilde groepen liep men door het veld, met verwondering, met uitzinnigheid, met schrik, wees men malkanderen het monster dat zich van uit de lucht op Fall-Mheer scheen te willen gaan werpen, het te vernielen, te verslinden; maar dat, als terug gehouden door het dol geroep, door het Waalsch-Vlaamsch geschater, zoo er geen na de verwarring der talen bij den toren van Babel bestond, zijne snelle vaart naar de sterrenwereld hernam, gedurende eenige stonden dreigend boven hooger gemelden berg zweefde, en eindelijk majestatisch naar Sichen afzakte. « Gript de koorden! » riep men van daarboven, en eene menigte spierige armen, aan kloeke borsten gefent, bestonden 't reusachtig gevaarte naar beneden te trekken.

De luchtbal Jules Favre, eenen omvang hebbende van 2000 kubiek meters, om 7 1/4 ure uit Luik vertrokken, kwam zijne nederdaling in de vruchtbare velden van Sichen te doen. Buiten den scheepskapitein Bunelle, en den sergeant Emile Knittel, hadden nog twee andere heeren de gevaarvolle luchtreis ondernomen, en stonden daar nu voor de starende oogen van de beleuterde landlieden.

Na alles ingepakt te hebben, vertrok de zeer minzame heer Bunelle met zijne twee reizigers te voet naar Luik, terwijl de vrome, naïve en altoos lustige Sichenaren met den heer Knittel onder den arm, al zingende en joelende de geboorteplaats binnentrokken van

Uw zeer nederige dienaar,

X.

De runderpest.

Wij lezen in den *Journal de la Société agricole du Brabant*: Elkeen kent de rampen doorgestaan door de fransche landbouwers, voornamelijk door die van de omstreken van Mezières (Ardennen departement). Zonder te gewagen van de onheilvolle toevang gebracht door den oorlog, moet men opnoemen de vernieling der oogsten door de strengheid van den winter en de runderpest. Ook zal het niet zonder belang wezen voor onze lezers te vernemen wat wij hebben waargenomen bij een bezoek, onlangs afgelegd in de fransche gemeenten Gesponsart, Brauw, Tilhay, Lagrandville, enz., gelegen aan deze zijde van Mezières, in de nabijheid der belgische grenzen, tusschen de gemeenten Alle en Orchimont.

Evenals in België, is de wintertarwe in de voornoemde fransche gemeenten uitgevrozen en door zomergraan vervangen geworden, vooral door haver, alsook door aardappelen, welke een voortreffelijk oost beloven. De toestand zou dan ook niet beteligen wezen, indien hij niet vergerd werd door de verwoestingen der runderpest, die met hevigheid woedt te Braux, Tilhay, Monthermé, Laresy en Nohan. Bij ons bezoek waren er te Braux maar drie staks hoornvee overgebleven op ruim drie honderd, die zich in de stallen der gemeente ophielden. Gelukkiglijk zijn de verwoestingen minder aanzienlijk in de overige gemeenten.

Wat er van zij, de aanwezigheid der ziekte verwekt eene maar al te gegronde vrees, en het gevaar is des te grooter voor België, daar men in de beoogde fransche gemeenten geene kracht-dadige maatregel neemt om de plaag te keer te gaan. Het is aldus dat men zich bepaalt tot het uithangen van plakbrieven, aankondigende het verbod van omgang der honden en van het vreemd vee. Men maakt de verdachte dieren niet af, gelijk in België, maar men poogt ze te onderwerpen aan eene geneeskundige behandeling, die immer machteloos is. Te Braux liet men het vee op de weide, onder voorwendsel dat het

aldus minder blootgesteld was aan de ziekte dan in den stal.

In 't bijwezen van dergelijke daadzaken dient men niet verwonderd te wezen over de verspreiding der runderpest, en wij zullen ons zeer gelukkig mogen achten, als ze niet in België driogt door de dagelijkse betrekkingen, die tusschen de grensgemeenten der beide landen bestaan en door het ontoereikend getal der belgische douaniers voor het toezicht der maatregelen, die bevelen zijn om de inrukking te beletten. Het is aldus dat verbodene stoffen op zekere punten zonder moeilijkheid binnenkomen, en dat fransche kooplieden in België vee komen koopen en het in Frankrijk voeren zonder verstoord te worden. Wel is waar geschiedt die handel in gemeenschappelijk overleg met kooplieden onzes lands.

Langs heen de fransche grenzen bestaan er alleenstaande huizen en geluchten op het belgisch grondgebied. Dewijl het vee er maar mag heen en weder gaan bij middel van een getuig-schrift, laat den koopman aan den burgemeester weten, dat hij vee heeft verkocht aan den eigenaar van een der alleenstaande huizen. Hij komt alsdan eene machtiging van vrijen doorgang en het vee, op zijne bestemming gekomen zijnde, gaat zeer gemakkelijk op het fransch grondgebied over.

Om een einde te stellen aan dezen staat van zaken en den invoer hier te lande te beletten van zelfstandigheden van eenen aard om er de runderpest in te voeren, heeft de Staatsregering eene compagnie van het 9^e linie-regement te Orchimont gevestigd. De wijze maatregelen genomen door kapitein Bouvier, bevelhebber dier compagnie, hebben onmiddellijk een einde gesteld aan het bedrog, waarover men te klagen had. Onder deze maatregelen is er een waarop wij moeten wijzen; het is die welke bestaat in alle acht dagen door eenen onderofficier der compagnie het vee te doen optellen, en tevens in gemeen overleg met den burgemeester, de certificaten te doen afleveren.

De wijze waarop kapitein Bouvier een gezondheidskordon heeft doen vestigen aan de hem vertrouwde grens maakt allen sluikhandel onmogelijk; maar het bedrog kan op andere punten geschieden. Daarom ook is het onontbeerlijk dat de regering ook rechts en links van Orchimont troepen zou vestigen, dit is te zeggen te Alle, te Bohan, te Nafraiture, te Louette-St-Pierre en te Villersie. Het is maar door dit middel dat wij dit gedeelte onzes lands zullen kunnen vrijwaren tegen de inrukking der plaag.

De gang der ziekte en de wijze waarop zij zich verspreidt is belangwekkend. Men weet dat ze de duitsche legers volgde overal waar deze binnen drongen. In eene plaats der omstreken van Mezières kwam ze binnen op eene tamelijk zonderlinge wijze. Een landbouwer, die pruisische soldaten te huisvesten had, gebruikte als strooisel het stroo waarop zij hadden geslapen, en 's anderdags was het vee van de ziekte aangedaan. Te Tilhay werd de ziekte ingevoerd door eenen hond, die uit eene besmette plaats kwam.

Een landbouwer van Floing, dicht bij Sedan, die eenige maanden geleden zijn vee had zien wegslepen door de runderpest, wilde onlangs zijnen stal op nieuw bezetten. Hij had evenwel verzuimd den stal gezond te maken, en de ziekte vertoonde er zich onmiddellijk weder. Deze voorbeelden bewijzen dat men niet genoeg voorzorgen zou kunnen nemen tegen de ijselijke plaag.

Sterfgeval.

Men meldt den dood van M. Jaminé, gewezen provinciaal bouwmeester van Limburg, eergisteren te Hasselt overleden. Het verlies van M. Jaminé zal lang betreurd worden door de talrijke vrienden welke de minzaamheid van zijn karakter en zijne dienstvaardigheid hem verworven hadden.

Buitenlandsch nieuws.

Heden, donderdag, zullen de krijgswaarden hunne zittingen openen ter oordeeling der gevangenen communisten en internationalen, die in Parijs het gruwelijk en goddeloos drama der *Communa* gespeeld hebben. Zoo men weet, zullen het grootste getal der kopstukken van den bloedigen opstand eindelijk voor het gerecht rekening moeten geven van de helse misdaden, die de fransche hoofdstad gedurende een vijftal weken aan moord, plundering en brand hadden overgeleverd.

Men zal nu zien, hoe die geweldige en laffe brandstichters en moordenaars, die eerlooze schurken, die brasten en slepten en hunne zakken met goud en bankbiljetten vulden, terwijl zij de ongelukkige, door hen bedrogen en misleide werklieden, door de kanonnen en mitrailleurs der troepen lieten neerbliksemen,

zich zullen verantwoorden.

Waarschijnlijk zullen een aantal der gevangene opstandelingen, vooral de vreemdelingen, die door de Communisten met geweld gedwongen werden de wapens tegen het wettelijk gezag op te nemen, vrijgesproken, of minstens maar met lichte straffen getroffen worden. Veel onzer landgenooten bevinden zich in dit geval, en wij hopen vurig dat zij behoorlijk voor het gerecht verdedigd zullen worden.

Maar de aanhangers en de aanleiders, de eigenlijke moordenaars, dieven en brandstichters, zullen door den wreken arm der gerechtigheid op eene gestrenge wijze veroordeeld en gestraft worden. Zij, die meer verstand bezitten dan het gepeupel welk ze bewapenden en tot de misdaad aanwakkerden, zij zijn de ware plichtigen, en hun vonnis kan niet te hard zijn; niemand zal medelijden met zulke monsters gevoelen, die zooveel onschuldig bloed vergoten, zooveel rampen veroorzaakt, zooveel arme en rouwende weduwen en weezen gemaakt hebben.

Ten bewijze dat er een krachtig voorbeeld noodig is om de communisten en internationalen, vooral in Frankrijk in bedwang te houden, geven wij hieronder het verhaal binner aanhoudende opstandelijke werkingen in de stad Lyon.

De Internationale vermoordt de nijverheid en de welvaart.

Uit Lyon wordt geschreven, dat de verderfelijke invloed van de « Internationale » in geen enkele stad van Frankrijk, zelfs niet te Parijs, zoo zeer gevoeld wordt als te Lyon. De uitbreiding die deze vereeniging onder de werklieden heeft gekregen, is zoo schrikbarend geworden, dat, zoo het kwaad niet te keer wordt gegaan, de stad haren ondergang te gemoet gaat. De gazwerkers hebben staking gemaakt; ook de zijwevers — dit is reeds de derde maal in acht-tien maanden — hebben aangekondigd dat zij het werk staken.

Deze hadden het vorige jaar eene grooter verhooging van loon gekregen dan zij ooit hadden durven hopen, en velen hunner zouden niets liever wenschen dan geregeld met den arbeid voort te gaan; maar de « Internationalen » oefenen een zoo geweldigen druk op hen uit, dat zij legen wil en dank gehoorzamen.

Ziehier hoe de « Internationale » te werk is gegaan, om zulk eene macht te Lyon te krijgen. In 't begin van het vorige jaar staakten de zijwevers het werk, eigenlijk niet om een nieuw verhoogd loon te krijgen, maar om een oud tarief weer in te voeren, dat de fabrikanten, wegens het gebrek aan bestellingen, een tijdlang buiten werking hadden gesteld.

De Lyonsche afdeling van de « Internationale », die toen niet veel leden telde, zocht deze gelegenheid ten nutte willende maken om een grooten aanhang te krijgen, zond hare agenten naar de bijeenkomsten, die de werklieden hielden, om zich met elkaar te verstaan. Deze zendingen wachtten er zich wel voor, het woord « Internationale », dat onder de werklieden een slechten klank had, uit te spreken, en gaven hun den raad om onderling een vast aaneengesloten vereeniging te vormen (Op de wijze als de « Internationale »)

De zijwevers maakten toen een verbond, in sectiën van twintig personen; ook de vrouwen werden daarin opgenomen, en ieder lid der vereeniging stond, om de werkstakers te ondersteunen, elke week eene vaste bijlage af. Als men nu nagaat, dat er te Lyon 40,000 dezer werklieden zijn, dan begrijpt men dat zij na verloop van zekeren tijd over eene aanzienlijke som konden beschikken.

De Internationale heeft nu de kas in handen gekregen, en de meeste corporaties, waaronder de bronswerkers, de hoedenmakers, de metsers, de bakkersknechts, hebben onderling gemeene zaak gemaakt, zoodat ze eene soort van staat in den Staat vormen. De leiders dezer beweging hebben de zijwerkers, ofschoon deze hun eisch van 't vorige jaar hebben zien inwilligen, zoover welen te brengen, dat ze nu met eischen voor den dag zijn gekomen, die de patroons onmogelijk kunnen inwilligen, en de Internationale nu meester is van de kas, heeft zij hen geheel en al onder den duim; want ze weigert hun ondersteuning te geven, en dreigt zelfs met wraak, indien ze hare bevelen niet opvolgen.

Deze bedreigingen hebben droevige gevolgen. Reeds in het vorige jaar zijn de arbeiders vier maanden werkeloos gebleven. De bestellingen der fabrikanten konden natuurlijk door het werkstaken der werklieden niet uitgevoerd worden, en zoo voorzagen de buitenlandsche handelaars zich elders, zoals in Beieren, waar goetkoop gewerkt wordt, en in Zwitserland, vooral in het kanton Zurich, van de noodige goederen.

De uitvoer naar Amerika zal weldra zoo goed als tot niets gebracht zijn; want de werklieden,

die van de Internationale afschrik hebben en te Lyon in de minderheid zijn, verlaten de stad om zich in Amerika te vestigen, waar zij op alle mogelijke wijze aanmoediging vinden. In de omstreken van Philadelphia en Nieuw-York zijn nu reeds vele zijdefabrieken in werking, en dagelijks komen er nieuwe bij.

Dit alles is het resultaat der werkstakingen. De zijdeverrij, deze zoo oude lak van de Lyonsche nijverheid, die zulk eene hoogte had bereikt, dat de stad voor eenigen tijd in een enkel jaar omstreeks voor 500 miljoen fr. naar het buitenland uitvoerde, dreigt geheel te niet te gaan, en de werkmans wil niet zien, dat hij zich zelve vermoordt!

De zendingen der *Internationale* trachten aan de godseudige werklieden wijs te maken dat die vereeniging enkel ten doelwit heeft de verhooging der arbeidsloozen en de verbetering van den toestand der werkende klassen.

Wij hebben die bewering reeds dikwijls den bodem ingeslagen, en de daadzaken zijn daar, om te bewijzen welk 't inzicht dier gevaarlijke secte is, die hare vertakkingen in alle landen van Europa uitgesloten heeft.

Tot een voldoende bewijs, diene het onderstaande nieuws uit een Engelsch dagblad:

De bondsraad der *Internationale* heeft eene proclamatie aan zijne departementale comiteën bekend gemaakt. 't Is een document dat op nieuw de strekking dezer vereeniging, in al zijne afschuwelijkheid, doet zien. Des te beter openlijker zij zich voordoet, hoe beter zij te bestrijden is. Ziehier dat ongelukkig stuk:

« Twintig duizend helden, die de wereld van de eeuwen lange verdrukking der priesters » en des kapitaals hebben willen verlossen, » zochten in de holen van Versailles of op de » pontons.

» Broeders!

« Men moet hen niet beklagen; men moet » hen wreken. De worsteling met geweer-schoten » is voorbij; de brandstichting blijft overig. » Dat alle kasteelen, alle monumenten in de » vlammen vergaan, en dat onze vijanden daar- » door welen, dat wij de ware zonen der » Jacques en der mannen van '94 zijn, die hunne » neêrlagen en hunne armoede wreekten door » de provinciën af te branden.

« De brand is de schrik der rijken, want na » dezen blijven er niets dan puinen over. Aan » ons dus het vuur, dat onze broeders zal » wreken en ons werk zal voltrekken!

Ziedaar de *Internationale* door haar-zelve afgeschiet: haar laatste woord is, wat men in Parijs werkdadig heeft gezien: brand, na de moord en plundering; bijgevoel algeheele verwoesting en vernieling der samenleving: den warreklomp!

Het is inderdaad goed, dat de slang uit haar hol ten voorschijn komt en den vergiftigen tand durft toonen.

Het is een spiegel, niet alleen voor de Staatsbesturen en de burgerij, maar ook en vooral voor onze werklieden, die daarin kunnen zien wat rampzalig lot hun te beurt zoude vallen, ingeval de kopstukken der *Internationale* in hun helse plan konden gelukken, welk alle maatschappelijke bedrijvigheid, alle nijverheid, werk en broodwinst den doodslag zou toebrengen.

Ha! die razende kerels, die zonder werken rijk willen worden, en de arme werklieden hietoe zenden blootstellen aan het moordend schroot der kanonnen, willen nu, even als de roode lafaards van Parijs, toevlucht tot het verblindend vuur nemen; zij bekennen derhalve eene internationale vereeniging van brandstichters te vormen. Bericht aan de overheden, aan politie en pompiers, om de gangen der aanbangers dier vereeniging nauwkeurig en scherp te bewaken, en de spuiten in gereedheid te houden.

Cartouche en Schinderhannes verscholen zich met hunne benden branders, binders en moorders in de groote bosschen. De *Internationale* verstout zich, zelfs in de dagbladen, hare brandproclamaties voorop aan te kondigen!

Die vermetelheid grenst aan razernij; zij zal aanleiding geven om de Internationalen voortaan te beschouwen als gevaarlijke dolle honden.

De uitslag der laatste gemeente kiezingen te Parijs wordt door de fransche en belgische dagbladen verschillend besproken. Onder de nieuwe gekozenen vindt men bonapartisten, koningsgezinden, gematigde republiken, zelfs eenige communisten; maar de meerderheid is aan de behoudende partij gebleven: 44 tegen 33 en een drietal twijfelachtigen. Deze meerderheid bij de reeds bestaande der eerste kiezingen gevoegd, is eene waarborg dat de revolutionaire heetkoppen den baas niet meer zullen spelen op 't Stadhuus.